

Turnalar

– Hayalayna · 25 Ağustos 2024

Mahşer günü ağzından çıkartınca gem'i
azgınlığının tenine düşen son damlasına inat kurur gül
ikrar eder itirafını çileyi çeken derviş atar bir kenara postu
kılı kırk yarar tutturamaz hesabı derya da ufacık bir inci
istiridyeleri sarıp duran nur neden beni sarmaz işte soru
bilmez sanırsın beni sırrına erenlerden utanır çalmam kapını
saçlarımı okşarken dilimi susturan denizanasına inat
aratmadan buldur söyletmeden yazdır bekletmeden al içeri

efendiler saçlarından önce yüreği beyazlamıştır bu çömez
kainata cevher lazım kaküllerime sınırsız sahip olsa da düşer
bir kalkar bir düşer yol canından bezdi aldı başını gider
bulduğum her yürek diz kırdırır bağdaş kurdurur gizlidir zikir
kendime bir nefes kalır onunla mahcup oyalanır dururum
bilirim masumdur her ateş hakiki suçun sahibi nefis ten
kainat ispata sen inkara memursun al yanakta bal dudak aşk'ı
gel utanma avuçlarına bak doğruya gider eğride olsa her çizgi

gözle görebildiğin kadar değildir dünya hele çilesi boş
masum baş eğmez mazlum kılıca sarılınca yıkılır devran

sırtına yüklediğın sevdan kadardır sahipliğın bu dünyada
gerisi körpe dudakların aldanışı kırmızı elma hevesi
boynu bükük durmalı ne kadar yüksekte otursa da kul
unutma her taht yıkılır ama değışmez başından sonuna baht
şöker atarsın dikenlerini yüreğine batan yediverenlerin
çift örgülü saçlarında kızımın hakikati yeni öğrendim

baba dedi aldırma hayata anladıklarını anlamalarını bekleme
karidesin kalbi kafasındadır ve bebekler doğduğunda renk körü